

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Sloga rastu mala stvari a meseca sve pokvarci" Kar. Pod.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nopodiplani se dopisati ne trebaju. Pripomiana se plama trebaju po 5 novčića, svaki redak. Oglas od 8 redaka stoji 60 novčića, ali svaki redak više 6 novčića; ili u službenju opozoravljanju na pogodbu sa upravom. Novčić se daje postaru, na raspisanim (naslegno postalo) Ime, prezime i najbolju poštu valja točno označiti. Komisija ne daje na vrijeme, noko to javi odpravništvo i otvorenu pismu, ka koju se ne plaća postarina, ako se izvane napisi. Reklamacioni. Dopis je ne vradači ako ne i ne treba. "NAŠA SLOGA" izlazi svakog četvrtka na 12 sati godine. Novčić se plaća na uredništvo ili odpravništvo. Nujnjegovani listovi se ne primaju. — Preplaćata s postaricom stoji 6 novčića, za učinko 2 novčića, na godinu. Razmjerno je 50:12. —

Plemenita svrha — i poštene sredstva!

Druži visoko svoje dozovanstvo, ono slavno predsjedništvo nastavlja:

U zakonodavstvu jasinskem pokazalo je predsjedništvo svoju radost. Ako prema bježnji malo u, tomo smjeru, uradljeno, prosjedništvo pozove skupštinu, gdje razloži svoju suđenjuvom vrednost agrarnoga poljoprivinskog društva.

Isto tako zauzeo se društvo, da se ustroje stalna mjesto občinskim tajnikom.

Al upravo ovim počela političko društvo, da nije drugo no podružnicu.

Si. Junt i da nobi radi stranu disciplinu ni za živu glavu odustalo

od proglašenja Junte. Jeli to dozajno po društvo, koje hodo, da i sliopom pokazuju sva svoje slobodoumije?

Namu se čini, da nije to da so baš predsjedništvo njo pokrenulo dozajnim, da nosi zastavu i provadja program društva. Ali sva je dobro dim se postizava svrha. Agrarno vjeđe je čisto talijanskog smjera. Običino, osim malo iznimke, jesu sve talijansko, zato treba osigurati činovnika u najpođu tajniku, koji su duša cijelo občino, — tim većinu andu, pašto se ves samo tlo izpod nogu izmido; kud se nemožu znati, dali će još sutra zapovedati i paševati.

Racimo, da i jo stvar ova politička, al jo ujedno i podlu, jer se za osobu vežu cijelo občino; jer će, da za nekakav sliopi smjer, robuje puštanje.

Govori se dalje o sjedinjenju Istre sa Trstom. — Ideja, sa to tok ponosila iza, kako Hrvati svog i svakog počinjaju proti Talijanom!

Badava, ako se Talijan nopoljivali, nijo mu pravo.

Proti toj političkoj sanjariji nobi imali što protuobjaviti, jer je ideja zdrava, pa možda koristna i po njoj bi se bar na labku ruku riješili parodice gospoda i zapovjedništva ljudi, koji nisu ni zvani ni kadri zapovedati. U toj točnji zronili se jedna istina, koju govori na sva usta: mi smo slab, treba nam pomoci od tržaško brada, da bolje uz mogućno tiskiti i kvačiti veliki popol.

Zanimiva je pak osobito slična izjava visokoga prosjedništva:

»Budući jo poštovani Vitezovi u sjednici od 14. marta prošle godine u bečkom parlamentu su ujistinim i izveštajnim navodili i da pogrešnim

sudom kubao u visokoj kući i kod samog vlasti, da krivo izvještaji o faktičnih odnosnjih našo pokrajino samo da pobudi neglogu možnu pudenstvom, prosjedništvo u analognom dnuvnom reda stamparom uđinilo so i taj tučačom javnoga mnenja, izjaviv svoje negodovanje i odbiv tako svaku solidarnost u našu stranu i s našu pokrajine sa okrivljujusim izjavami onoga poštovanoga, izrečenimi u punom parlamentu.«

Zaista nečima pogrešiti ako klijamo, da su ovde po getovo smjehni naši Talijani. Nosimo da ne dokazuju ono što vole, nego neznaju dapačiti logično govoriti.

Marko. Kako vrugu daš, da nam gospodu nađine, kad ovi u slipariju ne-vornju?

Luka. Ne sliparijom ne, nego to zakoni, da nobude mogu u lov ni kmet ni artiljan, nego samo velika gospoda.

Marko. Kako to, ter došađu gro avaki, koji je upisan u lovačkom društvu?

Luka. All upriđe nebudo više tuk; gospoda bude, da nas pristani i učinju u sužanstvo svoje, da budeimo njihovi pokorni koloni; kakovi su kmeti u Italiji. Vidli je to tako. Neko ito kad en, ali ljudi izuzirali deputate za našu dijetu u Poreču, izabrali su i nekoga gospodina, koji mi se čini, da se zove Skulekanpi (da ne zamisliti ako sam mu imao fali). On je učinio u dijeti predlog, da svaki mora tabu platić, gospode druga to su odmah potvrdili i uđinili su zakon. Za ovo ito stavili su tačnuod 2 florina; za bulu 1 flor, to su 5; za oružni list 1 flor, to su 4, za supliku bulu od 50 soldi, to su 4,50, kl piše ih hode najmanje 50 soldi, te ti je u-pis: 6 florini.

Marko. To meni to je previše za našu kmete.

Luka. E moj dragi Marko, od sada naprijed nezadni više bude ni tebi ni meni, nego te to gospoda.

Stalo gosp. Vitezovi da vaših po-livali! Da ga vi kvalita, ona Istra, koja je položila sveto poslanstvo u njegovo ruku, kadrna bi bila zamrzati njega takođe je zavrsiti vas. Mi znamo, da je naš Vitezovi rokao samo distu istinu, da se njo poslužio učinio što bi kadrno bilo probuditli to vrlo međe u po-krajini. Čavat se čavom isbjati, zato budjiti na polje sa timi vašimi isti-nama i dokaziti, da je tačno što je ono što je na rokao.

Ali toga nikud nobudo. Vam je najviše žao, što je poštovani Vitezovi otkrio u punom parlamentu sva vaša nedjela. Težko vam je, da je to došlo do uđijuš vlasti, i da se duglo sa-znalo za vašu junakstvu.

Vaš nespouzdano g. Vitezovi najbolji je dokaz, da je on sveci-tno uradio, i da je govorio iz sreca onim, koji ga u Beč postalo.

»Moralo bi se biti — kaže dalje prosjedništvo — »malko pobrinuti za ekonomsko ili gospodarsko odno-sjednoj pokrajine, a najprije pak za kmet-ko stvari — ali predsjedništvo, da jo manjikalo i vremena i snage.«

Talijansko istaracu druževu hvali se i tih, da je mnogo uđinilo što je porazdješi klijicu nekog Gazzotti-ja po Istri.

Ti novi naši spasiotiji, čini se, da sva više žeporo. Neznam kalcavju na knjižnicu; valjda neopada u onu vrest razasibiljnih po Istri pred nekoliko vremenom, pod omotom »mostre senza valore?« Bit će valjda nesto sličnog.

Na svaki način traži se, da se zavora taj nevolji i prosti puk, te držimo, da i to mora biti neku novu

mreža, kao što je ona sa puškimi učitljiji.

Sami izpovidaju, da nemogu ništa uraditi, pa ipak hodo, da se bace mod-puke, da se kvari što nije još pokva-reno.

O poštonju takvo svojto se više nogovori, noko o molornoj vrsti du-bavogra ravnala — o demoralizaciji.

Sredni smo još pri tom, što naši puk timi novimi klijicama i spisi političkoga društva papar zaviju, jer je uvidio, da se iz istih ništa pametna ni koristna naučiti nemože.

Mi — kaže dalje vredni siuge — poslušamo Trščano, koji zatržalo od vlasti novu univerzu talijansku u Trstu, ili barom pravoslovnu akademiju; nam se jo pale joštek pridružila sestra »Unionec iz Gorico.

Zlatni je to sam naših protivnikah, ali svi, koji go se jedva izpu-niti, jer bi to bila napram ostalim narodnostim nevjesta nepravda.

Croatia vlasta moralna bi poznati narodne naše odnašaće. — U Primorju živi velika većina Slavenah, koji bi imali isto pravo, ako no i većo, da traže takvu školu.

No pustimo protivnike nek sa-njaju; oni go se već probudit i nači izjavljenoj nade. Osjeđodžiće će se, da kao što moramo mi u našoj kundi tražiti tudje ljudi i prosjačiti tudje nauku, da nije nepravdno, ako to i oni rade izvan svoje kuće.

Na labku ruku dočopalo se predsjedništvo lovor-vionca gdje govoriti, da su njihovi kandidati uspjeli u izborih

mi ćemo biti tužni i brižni, a neku te nas dice proklinjati u grobu al morati la se izslijevati kako čino kmeti u Italiji.

Marko. Da, i ja sam znam; da ondje je slije, težnji da su predragi, storce preve-ljice, da se nemora više živiti.

Luka. Istina je, da je va Italiji stvara mala, jer je sva zemlja velikih gresi, ali druge su plaćerje jako velike, pošto su svaki kmet kolonj. Tako žele naša gospoda, da bude i kod nas.

Tužan talijanski puk jako strada, sve što prideši je za grofa, mora jesti p-lentu bez soli nemajući više puta 50 kontesini za kilo muke, a to je našli 25 soldi. Radi velikog stradaju pojavila se jo u Italiji ona bolest medju pukom, koju zovu «paligras». Od oje bojk postane žut kako sumpor, a napokon poludi i umre.

Marko. Ala Bože moj, nu što misla naša gospoda z našiči, ter sve ono što je bolje i lipje je za nje.

Luka. Istina je, vidiš, i još daš vidiš ako te Bog živo. Hodeš dakli još se pa-tuli s gospodom i onima boljeti?

Marko. Aj vero, vero neću nikad više.

Luka. I ja dim, da nećes uko si pametan.

PODLISTAK.

Razgovor medju Lukom i Markom poslije lova na Poreččini.

Luka. Dobar veđer Marko!

Marko. Bog doj prijatelju.

Luka. E, si stogod danas našao?

Marko. Nisam brate baš ništa, olli dan

i čim koko viže, nađu sum zeca i jurebice, a ujedno glave ustrilla nisam.

Jutros na putu usretim neku babu, s kojom se malo pogovorim,

i ja dim, da mi je ona načinila, da

ništa neublijem. Znam dobro kad

smo skupa govorili, da je držala

levu ruku pod traversom, i uvik je

ništo ni prati ništa, zato mišlim,

da mi je ona danas načinila. Ja sam

se potle tomu domislu i odmah

sem si postole probuši, kada je već

prekazano bilo. Kada ju u lov grem,

običavam staviti u pušku tri kuse

od čavla i na prag, od kuge si

postole pričut, a jutros sam pošla

kako s glavom u torbi.

Luka. E moj dragi Marko, od sada naprijed

nezadni više bude ni tebi ni meni,

negi te to gospoda.

Marko. Kako vrugu daš, da nam gospodu nađine, kad ovi u slipariju ne-vornju?

Luka. Ne sliparijom ne, nego to zakoni, da nobude mogu u lov ni kmet ni artiljan, nego samo velika gospoda.

Marko. Kako to, ter došađu gro avaki, koji je upisan u lovačkom društvu?

Luka. All upriđe nebudo više tuk; gospoda bude, da nas pristani i učinju u sužanstvo svoje, da budeimo njihovi pokorni koloni; kakovi su kmeti u Italiji. Vidli je to tako. Neko ito kad en, ali ljudi izuzirali deputate za našu dijetu u Poreču, izabrali su i nekoga gospodina, koji mi se čini, da se zove Skulekanpi (da ne zamisliti ako sam mu imao fali). On je učinio u dijeti predlog, da svaki mora tabu platić, gospode druga to su odmah potvrdili i uđinili su zakon. Za ovo ito stavili su tačnuod 2 florina;

za bulu 1 flor, to su 5; za oružni

list 1 flor, to su 4, za supliku bulu

od 50 soldi, to su 4,50, kl piše ih

hode najmanje 50 soldi, te ti je u-

pis: 6 florini.

Marko. To meni to je previše za našu kmete.

Luka. E moj dragi Marko, od sada naprijed

nezadni više bude ni tebi ni meni,

negi te to gospoda.

za rovinjsku obrtnu i trgovacku komoru.

Ljubko je bogne prodrieti kad neima protivniku.

Glede te kramarije rovinjske kosmo već u svoje vreme, da neima smisla za našu pokrajinu; — neima no povlasticah, koje ju nebi smjelo ići, t.j., da bilo zastupnika u sabori, da se o nejzinom radu nikad ništa nečuje.

Doslo je dakle društvo tudjer do pobjede kao slijepakokođe zrna. Stoga i kvočka koliko ga grlo nosi.

Mnogo dulja je prodiča, koja govorio o izborih za carovinsko vijeće. Predsjedništvo se dobro oružalo, zato nisan ravno na cilj.

Svatko, ma i nebilo član, mora se pokoriti volji svemogućega predsjedništva slavnog pazinskog društva.

Nokalva domovina — viđe ono — da je u pogibjeli; nitko nesmije, da kod kuća ostano; svatko mora, da glasnju i to samo za onoga, koga mu predsjedništvo predloži, toli u obšini, koli u izboru za saboro. Tko ostano kod kuće, taj samo koristi neprijateljom.

Ali! da te sjajan, sveđan čas, u komu da se kakve nikad prije potvrditi talijanstvo i brutalstvo, treba stognati, discipline, komande.

Moramo stoga ne samo rjeđu noga i činom pokazati, da kad se radi, da se obrani jozik i kulturu, tu neprocjenjivu baštinu naših otacâ, da u Istri, smetnju na stran drugo razmireće o malenostih, obatoji samo jedna velika strana, stranka talijanska, kojoj je na čelu političko adriatsko društvo.

To vam bijačo predstava onih izborih, za kojo još svatko zna.

DOPISI.

Iz Rošćina, koncem oktobra 1888. Svaki put kada se tko ogleda iz ovih stranâ u dijelju "Neboj Sloga" uveruje se naši Kralj i Kraljica. A bogne imaju i zašto, znaju, da se tlu nemalo nikad pohvaljiti već samo karati i kuditi. Žao nam je tu gaspolu, ali mi nemožemo od manje u da tlu opot neuspijeno.

MI tužni kmetovi nemamo nikakva prava u obšinskim stvarima. Obšinski načelnik, tajnik i blagajnik jesu avo pod jednom kupom, kao kakovo trojstvo u jednoj osobi. Pitamo li za nešto načelnika, on nam kaže, da imademo zastupnika, a kada pitamo ove, reku nam, da neznaš o čemu se radi, ni što se jo zaključilo. Tako smo primjerice pitali zastupnike, koliko se plaća za svjetovne od blaga, u ovi nam rečeske, da su oti o tom zaključili: "kako i staro zastupstvo. Kad smo tako pitali za to bliske zastupnike, ovi nam odgovorili: da ne treba platiti drugo nego 2 novčića za tiskanje u kada mi na glavarstvo, zahtjeva se od nas za svjetodobu od goveda 10 novčića, od ovog uzmu kojemu 1, kojemu 2 novčića. Tko goni n. pr. 100 gramovaca na pašu ili trgovinu, tomu treba najprije platiti 2 for, za svjetodobu.

Kad se je radilo godine 1884. oko zemljistih knjigah, bi zaključeno u sjednici, da se ima platiti od osebe particele ili od jednog dijela 2 novčića, čim da se se trošiti na obšinsku upravu. Na našoj mapi postoji oko deset tisuća parcijelâ i više od pet tisuća dieleova, dakle ukupno 15 tisuća, što bi iznajalo do 300 for.

Troškovat je bilo svega između 50 i 70 for. a ostalo je preko 200 for., za koje neznamo kamo su se potrošili. Nedavno došao je kmet u dučan g. načelnika, te se u razgovoru potušio, da se mnogo na obšini troši i zapitao ga, kamo je oajn ostatak od zemljistih knjigah. Načelnik mu reče, da je to sve malo za potrebe, a kmet mu dometne, da bi valjda holti i sučak kad su mu premješte stolice. U to

vrime bijačo obšinskim tajnikom i blagajnikom načelnikov sin. Školska zaklada dobiva godišnje nešto više od for. 150, a troškuši iznajdu 15–20 for., za ostatak neznamo kamo prodje.

Mjesecu južnja držao je u školi išpit nadzorački g. Spinčić.

Istoga dana držala se sjednica školska vjeća, te da je nadzornik zapitao načelnika, kamo se troši više ovih novacâ. On da mu je odgovorio, da se troši na obšinsku upravu. Zapitao je nadzornika, tko li će graditi novu školu, odgovori mu, da će to obdina.

Dobre je, neka gradi obdina, al zašto se oni školski novci troše drugamo, il zašto placamo više nego li, treba, pak se to upotrebi u drugu svrhu?

Tako Vam je kod nas željstvo buduća nezmamo ljudi, koji bi za nas skribili ili za nas se zauzelj.

Tužno Vam je osobito, u podohđini Dolenj Vra, gdje neljutu nikoga, koji bi se za onaj dobar pulk zauzeo. Jedino u vremenu izbora doklat će tamio kakav Kralj ili Baronjak, inače nepozna tamio pulk.

Proti učitelju g. Bekaru vikali su naši protivnici svega i svušta jer je učio mlade i odrasle, u školi i izvan škole, školske slvari, poljodjelstvo i avo bio je dobro i koristan. Rovati su proti njemu dok mu je donadio, pak ne ovdje nastalo i počeo u Lančiću.

Mi g. Bekaru nedamo nikad zaboraviti, vekom bili demu mu zahvalni bio nam je bio ne samo pravni učitelj, već i dobrobitnik i dobrobititelj.

Baronjak su ne veselili odlazak g. Bekara nadajući se, da će novi učitelj putati u njihovu Učenicu; nu malo njima tražilo veselje. Čujomo naime, da će bili novi učitelj pravi nasilnik g. Bekara; da ga sledili u svemu, što je dobro i kraljstvo. Takođe bilo bilo za studiju povoljno kraljicom, al brigal pulk za njo. Kad bi do njim došlo u tom zadovoljili, trebalo bi pozvati učitelja iz Kninbrije.

Primito g. urednik za danas ovu tužiljku pak smo Vam ne Vašem dozvolom*) opet oglasiti znajući, da je dilični Vaš list posveđan vodnjom Istarskom putniku-kmetu.

Franica i Jurina.

Jur. Ča jo istina, da je buba izkrivila unta na neku školsku pršonu?

Fr. A san ūl san, da se izbedila na nekoga školskoga šptora.

Jur. A ki zlodiđe njoj je pištal va liku?

Fr. No, no, te da nima mordi zač; ča no zanis, da baba neće da jo se deca va talijanskou školi čuvanuški vode.

Jur. Dobro horme; i ta je s lojom namanjana: kad čuvati moraju pod baketur zatajiti svoj zvijk.

Fr. Te znaš, da sa Poreču sve moru saltočne croatere dei Don Mandić!

Fr. Kamo te spet nosila neerida?

Jur. Jero dože že politika istrijina.

Fr. Trubilo, te san te vides na Štridku.

Jur. Ca si ono ti bil na galarije uasi glas izpisivat?

Fr. Je oni dva, ki sto dobili i ke je nesal doma va Žepo starega prešidenta sin.

Jur. Kad smo vedi na ten pogovore, povej mi malo, ča Popić va zemiju propati, da ga ni vides.

Fr. Govora, da mu je pred očima valk mračno pak da se popsal drži.

Jur. Aj je tamnije i mračnije na Boraju i o podne.

Fr. Znaš pulk ti, ča deluju Marketto?

Fr. Bi rekli, da saređele coll.

Fr. A Tretijan?

Fr. Jože brišan i naride za starom hajdom.

Fr. Te znaš sirote vezni buranovi.

*) Važe su nam vlasti uvjek dobro došlo.

Pogled po svetu.

U Tratu, 3. novembra 1889.

Dan 29. pr. m. zaključila je carovinsko vjećo svoju sjednicu. Otvoriti će se opet poslije božićnih blagdanâ. U poslijednjoj sjednici bijače primljen carinski i trgovacki ugovor.

Cesar i kralj Fran Josip boravio je dan 30. pr. m. u Ostrogonu, kamo je pošao, da čestita nadjarskom kardinalu primasu Simoru, prigodom njezine pedeset godišnjice raščinštva.

Austrijska gospodska kuća izabrala je dne 30. pr. m. nagodbeni odbor, koji se jo odmah konstituirao, izabрав predsjednikom kardinala Ganglbauera, a zamjenikom predsjednika, kneza Schönburga. Na kongresu sjednice proglašio je ministar predsjednik Taxis u име Nj. Vladičanstva, da se carovinsko vjećo uslagnja.

Austrijski zemaljski sabori sastavili su, kako se javlja, 10. decembra. Sjednica bit će vrlo kratka, jer će se morati svršiti do božića, poslije če se odmah izabrat novi godinu sastati carov. vjeć, da dovrši razpravu zakonskih osnovnih i obnovi finansijsko negodovanja sa zemljama kruna ugarsko. Tako će zem. sabori jedva pretrosti odnosni pokrenutici proroditi.

U Bođu sastala se nedavno pod predsjedanjem ratnoga ministra konforonosa, sastojajući se od viših generalâ i nekoliko stopalskih časnika, koja je imala stvoriti zaključak o uvađenju novoga modela pušaka u austrijskoj vojski.

Iz Zagroba piše, da su i tamo najviši vladini krugovi pokrenuti radi odgovora nadjarskoga kraljevinskog odbora na predlog hrvatskoga kraljevinskog odbora. Bođkim listom počinje i Zagroba, da ona učenja kruži u novu godinu, da 12. novembra, to da će prvi predmet, koji će doći na dnevni red hrvatskoga sabora, biti izvješće kraljevinskog odbora.

U ugarskom državnom proračunu za god. 1887. uvršteno je pod stavkom X.: "utarnja uprava Hrvatsko-Slavonijo-Dalmacijo" sa 6,041.636 for. Ova je stvarka za god. 1888. iznosi 6,000,120, dokla je za buduću godinu uvršteno 42,600 for. više.

Bugarsko veliko Sobranje otvorenje je dne 1. tek. mjeseca u 11 urah. Regonti Stambulovi i Matkurovi, predani od ministra stajnja na estradi. Stambulovi oslovio je skupštini očajevor:

Knjizjene podeset godišnjice. Kako juviliju zagrebčki listovi, slaviti će gosp. Iv. Kukuljević, predsjednik "Matica Hrvatska" itd., koji je i u Istri dobro poznati, u nedjelju 7. m. avuju književnu podeset godišnjicu. G. Kukuljević spada među naše još živuće najstarije i najzaužinjajuće književnike. Njegov književni rad počinje s prvim nastojanjem oko nadnjo-knjizjene propora i trajao sve do danas neprekidno, tako da i sada neima jednu godinu, da oni li po koju razpravu u rjeđenjicom "Radu" ili po koju sačinjavaju knjige nonapise.

U nekikh strukah, kuo n. pr. u povijesti hrvatske umjetnosti neima on ni danas međ hrvatskim književnim takmicima, te napose u ovoj granici hrvatskoga duševnoga života uprav je ou onaj, koji je na Hrvate uvelim rjeđenikom jugoslavenskih umjetnika elekti Evropi prikazao. Minesdvojimo, da će 7. t. m. ne samo zagrebčki, već i svi hrvatski sveti jedinom od hrvatskih književnih veterenâ učinili počest, koju je on podjedno zaslužio.

Is Sovinjaka piše nam 28. pr. m. Javljamo Vam malko kasno, kako se je bila kod nas pojavila grčna kolera i kako smo se jo rješili, nu ako je i kasno, neće biti prekreš.

Dne 18. septembra pojavlje se prvi sluđaj kolere i to u obitelji Antona Vitolovića, sastojej od 15 članova. U četiri dana oboljelo je u toj obitelji 11 osobâ, od kojih su četiri umrle. Svatko si može pomisliti, koliko smo bili pretrpli strah i koliko bježegli i nevjaju u spomenutoj obitelji. Kuća Vitolovića stoji u sred. mjestu te imademo sve Bogu zahvaliti, da se nije počast prenesla u druge kuće. Veliku hvalu zaslužuje i čestili p. Iwan Mantovac iz Sovinjaka, koji uči medicinu u Graču i koji je upravu ono doba za sredu našu među nami bo-

naš rad. Živila nezavisna i slobodna Bugarska. Podpisani: Stambulov, Karavelov i Mutkurov.

Bugarskoj vladi svjetovano je, da se, želi li izbjegći okupaciju, pokori bezuvjetno caru a odgovornost za situaciju da svali na europske vlasti.

Is Petrogradu piše, da je u pučanstvu pobudilo veliko zadovoljstvo, što su dvije rukave topnjače izslane u Vornu. Kako se čuje, upućeni su zapovjednici obavju brodovâ, da za službu, ako se porodi u Varni i najmanjim nemir, izkroju momčad, posjednu mjesto, da tako produžetnu svaku prolijevanje krvi.

Kako se "Times" javlja iz Pe-trograda, došla je onama deputacija iz Srbije, koja natoči sklonost rusku vlasti, da podupri kralja pad kralja Milana. Po istom listu deputacija ponovno se Katkovom.

Njemačku vlasti metnula je u proračun za god. 1887. trošak za deset novih oklopjača.

Različite vesti.

Odninsko zastupstvo može biti raspisano... Njemačko jest učedna ponjlio raspisati mera ne naložiti novi izbor (S. 86 pokrajinskoga zakona, članak XVI. drž. zakona 8. marta 1862.). **Odninsko zastupstvo u Hrvatskoj** bilo je raspisano dne 5. avgusta 1885. Novi izbori nisu učedna obavljena. **Zivio kralj i** Mladić znaš. Piše nam iz Po-roda, da je tamo bio redjen za svedionika dne 26. septembra t. g. Čeh, g. Vilim Marš, rodom iz labiske Tynice. Prvu av. misi otkrio je dne 28. septembra u stolnoj crkvi u Poreču. Mladićniski nastupio je prvu službu kao kapelan u sv. Lovreču pozicijom držatnikom u ujedno kao župu upravljifim Gradini.

G. Marš je svakako prvi Čeh, koji će naš narod u Istri podudavati u istinskoj vlasti, a mi se čvrsto nadamo, da on nje poslije. Erdinje pozdravljamo brata sa slavonskog rjevoral.

Knjizjene podeset godišnjice. Kako juviliju zagrebčki listovi, slaviti će gosp. Iv. Kukuljević, predsjednik "Matica Hrvatska" itd., koji je i u Istri dobro poznati, u nedjelju 7. m. avuju književnu podeset godišnjicu. G. Kukuljević spada među naše još živuće najstarije i najzaužinjajuće književnike. Njegov književni rad počinje s prvim nastojanjem oko nadnjo-knjizjene propora i trajao sve do danas neprekidno, tako da i sada neima jednu godinu, da oni li po koju razpravu u rjeđenjicom "Radu" ili po koju sačinjavaju knjige nonapise.

In nekikh strukah, kuo n. pr. u povijesti hrvatske umjetnosti neima on ni danas međ hrvatskim književnim takmicima, te napose u ovoj granici hrvatskoga duševnoga života uprav je ou onaj, koji je na Hrvate uvelim rjeđenikom jugoslavenskih umjetnika elekti Evropi prikazao. Minesdvojimo, da će 7. t. m. ne samo zagrebčki, već i svi hrvatski sveti jedinom od hrvatskih književnih veterenâ učinili počest, koju je on podjedno zaslužio.

Is Sovinjaka piše nam 28. pr. m. Javljamo Vam malko kasno, kako se je bila kod nas pojavila grčna kolera i kako smo se jo rješili, nu ako je i kasno, neće biti prekreš.

Dne 18. septembra pojavlje se prvi sluđaj kolere i to u obitelji Antona Vitolovića, sastojej od 15 članova. U četiri dana oboljelo je u toj obitelji 11 osobâ, od kojih su četiri umrle. Svatko si može pomisliti, koliko smo bili pretrpli strah i koliko bježegli i nevjaju u spomenutoj obitelji. Kuća Vitolovića stoji u sred. mjestu te imademo sve Bogu zahvaliti, da se nije počast prenesla u druge kuće. Veliku hvalu zaslužuje i čestili p. Iwan Mantovac iz Sovinjaka, koji uči medicinu u Graču i koji je upravu ono doba za sredu našu među nami bo-

